

ABONAMENTELE

Pentru Sibiu:

1 lună 85 cr., 1/2 an 2 fl. 50 cr., 1/3 an 5 fl., 1 an 10 fl.
Pentru ducerea la casă cu 15 cr. pe lună mai mult.

Pentru monarhie:

1 lună 1 fl. 20 cr., 1/2 an 3 fl. 50 cr., 1/3 an 7 fl., 1 an 14 fl.

Pentru România și străinătate:

1/2 an 10 franci, 1/3 an 20 franci, 1 an 40 franci

Abonamente se fac numai plătindu-se înainte.

TRIBUNA

Apare în fiecare zi de lucru

INSERTIUNILE

Un șir garmond prima-dată 7 cr., a doua-oră 6 cr.
a treia-oră 5 cr.; și timbru de 30 cr.

Redacția și administrația: Strada Poplăci Nr. 15.

Telefon Nr. 14.

Se prenumără și la poste și la librării.

Epistole nefrancate se refuză. — Manuscripte nu se înapoiază.
Nimeri singuratici la 5 cr. se vând la „Tipografia”, soc pe acțiuni

Invitare de abonament

la

„TRIBUNA”.

Cu 1 Octombrie v. 1896 încep
noue abonamente lunare, cuar-
tale, semestrale și anuale.Domnii abonați sunt rugați
a grăbi cu reînnoirea abonamen-
telor lor, pentru regulata expediție
a foii.Abonamentele se fac prin
mandate postale și numai pentru
un timp, care începe cu prima și
se termină cu ultima lună, după
stilul vechiu.Abonament anual costă . . . 14 fl. — cr.
Abonament semestral . . . 7 fl. — cr.
Abonament trimestral . . . 3 fl. 50 cr.
Abonament lunar costă . . . 1 fl. 20 cr.Este în interesul dlor abo-
nați, ca adresele să fie însemnate
oat se poate de corect și legibil.
Domnii abonați vechi sunt ru-
gați a lipi pe mandatul postal
adresa tipărită dela fâșiile, în
oare li-s'a trimis „Tribuna” până
acum.

Administrațiunea.

Procedura penală.

(O lege millenară.)

II.

Să vedem dar' acum în ce mod ci-
nic răspunde legea acestei mărețe che-
mări a curților cu jurați, prin disposi-
țiunile ei privitor la alcătuirea listelor
de jurați.Legea prescrie înainte de toate fa-
cerea a trei liste: a) lista originală
(*alaplastrom*), cuprinzând numele tutu-
ror acelor, cari pe teritoriul competenței
curții cu jurați au calitatea de a pute fi
jurați; b) lista anuală (*évi lajstrom*),
cu numărul de jurați necesar în de-
cursul unui an, și alesi (mai târziu vom
vedea de cătră cine) din lista originală;
și c) lista de serviciu (*szolgálati
lajstrom*), adică lista celor 30 jurați
(„lista principală”) și a 10 suplitori
(„lista suplitoare”), din cari va fi tras
la sorti numărul necesar pentru per-
tractări.Lista originală o compune la
sate judele comunal, cu ajutorul încă a
doi membri ai consiliului comunal, dintre
cari unul însă trebuie să fie notarul.
Astfel alcătuită listă vine la solgă-
biru, așa zicând „spre a fi examinată”,
dar în realitate petru-ca solgăbiru să
poată din ca pul lucrului influența com-
punerea listei anuale.Reclamațiunile contra listei originale
sunt a se face îndată la compunerea ei
și au să fie trecute în ea, în formă de
observațiuni (§. 9, lit. b). Și cine ho-
tărăște asupra reclamațiunilor? În alte
țări în asemenea cazuri, hotărăște vre-o
autoritate, vre-o comisie aleasă din vre-un
corp autonom. În legea millenară un-
gurească însă nu, aici decide asupra tutu-
ror reclamațiunilor și observărilor, în prima și
ultima instanță, o comisiune, compusă din
7 inși: presidentul respectivului tribunal,
trei jurați ai aceluiași tribunal și trei „băr-
bați de încredere”, aleși fiind
acești șese tot de cătră viitorul
president al comisiunii (§§-ii
13 și 14). Comisiunea se întrunește spre
acest scop, în fiecare an, în a doua ju-
mătate a lunii Noemvrie, chiar la tribu-
nal. Și din cine își va alege președin-
tele pe cei trei „bărbați de încredere”?
De sigur dintre aceia, în care el, slujba-
șul guvernului, are cea mai mare în-
credere, adică solgăbiru, căci legea
fi dă voe a-și alege dintre membrii con-
siliului din loc și dintre solgăbiru. Șipentru a se asigura de „bărbați de încre-
dere” chiar și în cazul, dacă dl preșe-
dinte al tribunalului ar avea slăbiciunea
a-și alege nu pe solgăbiru, ci din ceea-
laltă categorie a persoanelor, care li stă
la îndemână, jurisprudența millenară pre-
scrie, că: „Bărbații de încredere
n'au vot” în comisiune; prin urmare
devin simpli statişti. Și ca ridicolul să
fie complet, §. 13 al. 2 spune, că: co-
miuniunea hotărăște în mod valabil, chiar
și dacă numai unul dintre bărbații
de încredere e de față.Așadar: comisiunea de reclamațiuni
a listei originale de jurați o compo-
ne președintele tribunalului, denumind
tot el pe toți membrii ei. Și nici aici nu
se oprește spiritul de ingerență al guver-
nului prin organele sale, căci alin. 3 al §.
13 dispune, că: în cas de paritatea
voturilor hotărăște preșe-
dintele (comisiunii). De oare-ce însă
cei trei bărbați de încredere
n'au vot, „paritatea de voturi” printre
cei 3 jurați nu poate obveni nici-odată, ci
în cas de neînțelegere totdeauna e po-
sibilă numai una și aceeași proporțiune:
2 contra 1, astfel că președintele co-
miuniunii, ori se înțeleg membrii ei ori nu,
totdeauna e sigur de voința sa privitor
la eliminarea din listă, ori la introduce-
rea în ea, a persoanelor plăcute ori ne-
plăcute lui. Astfel dar', pe când al. 1
al §. 13 pune în mână a 4 jurați și a 3
bărbați de încredere rezolvirea reclama-
țiunilor, tot atunci al. 2 și 3 ale acelu-
iași §. astfel restring drepturile comisiunii
de 7 inși, încât în urma urmelor hotă-
rește numai „presidentul cu 1 singur jude.”
Ce oare este aci mai mare: bătă-
rănia juridico-millenară, ori viclenia
bănfysto-millenară?Din lista originală așa de
bine și frumos „rectificată” (*helyesbi-
telt*) se naște apoi, fără ori-ce pericol
de abort sau creațiune neascultătoare în
viitor, lista anuală și anume în
următorul mod. La 1 Decembrie în fie-
care an se întrunește la tribunal un
„consiliu de tribunal”, compo-
s de 5 inși: președintele tribunalului
și patru jurați (§. 15). Se pune la cer-
cetarea, scrutarea tutuor listelor
originale de pe teritoriul compe-
tenței sale, adică a „alege” dintre o sumă
de persoane, care se ridică la zecile de
mii, ba chiar la sutimi de mii de cetă-
țeni, dintre cari domnia în centru de si-
gur cunosc pe foarte puțini după caracterul
„apținutudinea” lor de a pute fi jurați.
Spre a-și înlesni greaua lucrare, va proce-
da după informațiunile solgăbi-
rului, a primarilor și a nota-
rilor. Aceștia cu toții sunt adică obli-
gați a arăta, în comitivelor lor, cu care
însoțesc listele originale, președintelui tri-
bunalului, cu numele la fiecare dintre
aceștia, „cari sunt cu deosebire apti
(*alkalmasak*) pentru serviciul de
jurat după inteligența, cinstea
și caracterul ferm al lor”.Sântem deci reduși a vedea pronun-
țându-se verdictul poporal numai de cătră
acei jurați, cărora solgăbiru le vor re-
cunoaște: „inteligența”, „cin-
stea” și „caracterul ferm”, în care
concept negreșit se înțelege în primul
rînd caracterul de „patriot”, de „hazafi”.Analizând mai deapropoe modul, în
care după legea aceasta millenară, preșe-
dintele comisiunii vecicitoare; aflăm că
prescrie numai „patru jurați” și nu adaugă,
ca la comisiunea pentru reclamațiuni 3
jurați, „pe cari fi alege președintele di-
ntre jurați tribunalului”. Lipsind
acest adaos, președintele își poate dar'
alege ca membri ai „consiliului” seu și
pe jurați și subjurați ceruali, ba poate alege
după placul seu, nu numai dintre jurați
din loc, ci dintre toți jurați de pe teri-
toriu competenței tribunalului seu. Cu câtă
putere discreționară înzestreașă prin aceas-
tă dispozițiune legea pe președintele și
cum poate fi prin ea știrbită indepen-
dența jurilor, aceasta vor ști și de sigur
vor și încerca atât jurați înșiși, cât și repre-
sentanții priților, advocații.

Vom reveni.

Sibiu, 9 Oct. 1896.

„Dreptatea” în fața alegerilor.

„Dreptatea” a început o serie de articoli „în
fața alegerilor”. Tema este foarte actuală, și
noi vom urmări cu atențiune vederile ce se
expun în acești articoli. Anunțăm însă, că
după cât se poate judeca din articolul I. al
seriei, — sântem cu totul în disacord
cu „Dreptatea”. Ea zice pe scurt atăta:
„în fața alegerilor se nu facem nimic”. Noi
credem, că ar fi absolut greșit, dacă am as-
culat acest sfat. Din contră, noi ținem, că
trebuie să facem tot posibilul — păstrând
corectitatea principiilor, — ca să ne dovedim,
să venim în contact cu poporul, și să ne va-
lidăm pasivitatea. De altfel cetitorii nostri
vor afla în articoliile nostri detalit expuse ve-
derile noastre.Situatia. Vorbind despre sistemul ac-
tual de guvernare, *Alkotmány* face următo-
arele aprecieri:— „Se zice, că sistemul de guverna-
ment, după care sântem ocăruiți astăzi, ne
va aduce, ori revoluție, ori sclăvia cea
mai mare! De ce se ni-o aducă, că doară o
avem deja! Ne sună mereu în ureche sgo-
motul lanțurilor sclăviei. Revoluția încă o
avem în față, înaintea ochilor, — o revoluție
de specia cea mai periculoasă. E revoluția
ațtă de guvern, și încă de sub mantaua
Regelui, folosită în mod răutacios drept scut
apărător pentru guvern. E revoluția îndrep-
tată în contra națiunii, care-și apără idealu-
rile cele mai sfinte. Își apără credința, liber-
tatea, drepturile cetățenești și onoarea crești-
nească!”

O situație întru adevăr revoltătoare!

Conferența dlui R. Fava. Astăzi
ni-au sosit de nou două ziare mari din
Italia, cari apreciază favorabil conferența dlui
Fava, ținută mai în urmă la Milan, și comu-
nică extrase mai lungi despre conținutul ei.
Unul e *La Nazione* din Florența (nr. 274
dela 30 Septembrie n.), celalalt *La Serra* din
Milano (30 Sept.). Ambele ziare fac elogi
conferențiarului și confirmă știrea, că confe-
rența a fost foarte cercetată și aplaudată.Istoczy Győző. Intemeietorul cu-
rentului antisemitic în țeara noastră, Istoczy
Győző, declară în epistola adresată alegăto-
rilor si din cercul electoral Rum, că nu pri-
mește mai mult mandat pentru dieta un-
gurească, din care se retrage pentru totdeauna,
după-ce a reprezentat în ea cercul Rum în
decurs de douăzeci-și-cinci de ani.În scrisoarea de adio, Istoczy face
următoarea declarațiune:— „Așa zic politicianii maghiari, că nu
există chestiune ovreiască; ear' națiunea
a aprobat la ultimele două alegeri vederile
acestea ale acolor, pe cari li-a primit de
conducători. Eu, din partea mea, le doresc
mult noroc la această politică. Pe lângă
aceasta însă le mai doresc respectivilor, fie-
căruia în parte, se facă astfel de expe-
riențe în viață, cum le-am avut eu,
și atunci sântem — cvitt. Le vor câștiga
și dînșii, și dacă dînșii nu: apoi copiii lor!”Noi credem, că se va afla cineva din
generația mai tină, care să pună curentul
de nou în mișcare, și să ocupe locul lui
Istoczy, care în timpul din urmă și altcum
prea puțină activitate a desvoltat pentru adu-
cerea la isbândă a idelilor sale. Antisemitis-
mul e o necesitate pentru Ungaria.Convocarea parlamentului. De-
cretul regal, prin care se convoacă noul par-
lament pe 23 Noemvrie, a apărut în foaia
oficială și are textul următor:Noi Francisc Iosif I., din mila lui Dum-
nezeu Împărat al Austriei, Rege al Boemiei
etc. și Rege apostolic al Ungariei,Iubiți credincioși! Având în vedere, că
datorițele noastre de Domnitor ne impun a
veghia, ca legile țării să fie executate punc-
tual și cu credință; având în vedere, că art.
de lege IV. din anul 1848, §. 1 dispune con-
vocarea parlamentului în fiecare an la Pesta;
și având în vedere, că interesele morale și
materiale ale națiunii (!) cer cu insistențărezolvarea grabnică a numeroaselor chestiuni
pendente:la propunerea consiliului nostru de mi-
nistri, am decretat convocarea deputaților și
magnaților țării în parlamentul ce se va des-
chide la 23 Noemvrie a. c., în capitala și
reședința noastră Budapesta. Vă îndrumăm
dară cu toată serioșitatea, să faceți fără am-
nare toate dispozițiunile necesare, cuprinse în
lege, ca deputații vostri, aleși în modul
prescris în articolul de lege XXXIII. din anul
1874 (și în numărul statorit de legile existente)
să se poată înfățișa în acel parlament, și le-
gislațiunea să-și poată începe activitatea fără
pedecă în ziua și locul indicat. Vă asigurăm
altcum de înalta noastră grație imperială și
regală. Dat în Budapesta, capitala și reședința
noastră, în ziua de 7 a lunii Octombrie,
anul 1896.

Francisc Iosif m. p.

Baron Bánffy m. p.

Linguire ridiculă. Guvernamen-
tul „Fővárosi lapok” făcând aprecierea
mesagiului de tron, cu care s'a încheiat se-
siunea parlamentară, aduce următoarele laude
ridicule miaztrului-președinte Bánffy:„Mesagiul de tron cu care Regele a
încheiat astăzi parlamentul, are o parte foarte
momentuoasă. Aceea, în care se dă satis-
facție Ungariei pentru ignorarea ei în vorbirea
dela Porțile-de-fer. Vorbirea Regelui dela
Porțile-de-fer, a compus-o Goluchovski,
ear' mesagiul de tron Bánffy. Lipsa de
tact a celui dintâiu a îndreptat-o
acest din urmă. S'a dovedit, că
Bánffy e mai bun redactor, și e po-
litician mai cu tact decât Gol-
uchovski”.Ce insultă cutezătoare la adresa bietului
ministru-president Bánffy.Carte neagră. „Alkotmány” știind
înainte în ce mod scandalos și revoltător vor
decurge de astă-da-și alegerile dietale sub
conducerea lui Bánffy, face apel la toți oșmenii
de principii contrare guvernului, să adune da-
tele despre volniciile guvernului și ale orga-
nelor sale, și să li-le trimită. „Alkot-
mány” zice:„Pentru a rămâne urmă în istorie, cum
s'au călcat în picioare în anul millenar drep-
turile noastre de o mie de ani, rugăm pe
toți conștii de principii, precum și pe ceilalți
birbați de opoziție, ca despre toate călcările
de lege, fie comise cu ocaziunea rostirii pro-
gramului, ori la urna de alegere, să iee
procesele verbale, în care să fie descrisă
volnicia în întregitate sa. Procesul verbal
să-l subscie în mod legibil, cât de mulți,
ear' de conține lucruri foarte momentuoase,
să-l legalizeze prin notarul public. Procesele
verbale să ni-se trimită apoi nouă (adecă lui
„Alkotmány”), ca după alegeri să le tra-
ducem în toate limbile Europei, să le edăm
în tom separat, și să le împărțim pretutinde-
nea, ca să vadă străinătatea ce poate produce
sistemul din Ungaria, numit liberal; să vadă
statele civilizate dela Apus, că sistemul libe-
ral se folosește la noi de toate infamiile și
neonestitățile, numai pentru a ține și mai de-
parte puterea în mână”.Eată o idee bună. Rugăm și noi pe
cetitori ca să ne comunice la timpul seu
tot ce știa despre lucruri, cari cad în cate-
goria aceasta.Ultima voce. Conte Szapáry
fost ministru-president pe vremea când s'au
facut alegerile trecute dietale, se va retrage
cu totul de pe terenul politic. Ca fost depu-
tat al orașului Timișoara, își ia rămas
bun dela alegătorii sei, prin o scrisoare de
cuprins politic (și foarte duos), în care refe-
ritor la chestiunea națională, nobilul conte
zice următoarele:— „Procedura care trebuie observată
înă de naționalitate, am precizat-o
încă în 7 Februarie 1892 în următorul mod:
pentru asimilarea (?) și liniștirea na-
ționalităților de alte limbi locuitoare în țeară,
e calea cea mai corectă, dacă legislațiunea va
lua astfel de dispozițiuni, executate ast-
fel din partea guvernului, ca cetățenii de di-
ferite naționalități să se simtească bine sub
scutul acestor dispozițiuni. A d m i n i s t r a-
ția și justiția să fie bună, ief-tina și dreaptă. Cu ajutorul acestor
mijloace se va pute deslega chestiunea națio-
nală, fără a se folosi mijloace de forță!”O fi, o fi! Die conte! Deocamdată ne
mulțumim cu constatările ce le faci, că: ad-
ministrația și justiția nu e bună, nu e ief-
tină și nu e dreaptă.

Conștiința momentului.

— În fața alegerilor. —

Sibiu, 9 Octombrie n.

(+) Se mișcă țeara întreagă. Din
toate părțile, toate partidele și toate frac-
țiunile se întrunesc, se sfătuiesc și se pre-
gătesc pentru a intra în luptă. Ori-cât
de mult e diformată și denaturată prin
mijloacele corupțiunii, lupta aceasta totuși
are în sine ceva ideal. Căci în sfârșit
nu toți se luptă pentru a ajunge la un
mandat-de-službă, nu toți caută sco-
puri egoiste...; nu toate partidele luptă
numai pentru oala cu carne, pentru a
ajunge în posesiunea bugetului țării. Nu !...E o luptă mare, o evoluțiune uni-
versală, ce se petrece în întreaga lume.
Această evoluțiune își aruncă valurile
asupra tutuor țărilor. În Ungaria încă
se resimt curente puterice ale acestei
evoluțiuni; în Ungaria încă se dau în
capete sau se întăresc împrumutat dife-
ritele principii mari, cari preocupă azi
mințile cele mai luminate și înflăcărează
inimile cele mai mari și mai calde.Ideea națională, cu strălucitele ei
ideale fermecătoare, cari așa de firesc
concentrează într'un singur punct aspira-
țiile fiilor aceluiași neam, încă nu a
ajuns la deplină valoare; creștinismul, cu
eternale sale adevăruri mântuitoare, cu
principiile sale ideale, cari în mod natu-
ral preocupă pe ori-care om gânditor,
este și azi în luptă cu atâtea curente
contrare; socialismul, cu dorințele sale
de a îmbunătăți soarta atător milioane
cari muncesc, și cari intru sudoarea feții
lor își agonisesc amara pâine, — în deo-
sebiră de atâți alții puținți la număr, și
puternici la pungă — sgrade adânc mas-
sele poporului în atâtea țări. — Lupta
acestor și a atător alte curente este în
deplin și neconștit cur în toată lumea.Campaniile electorale ce se poartă
din când în când în diferitele țări, con-
stituie tot atâtea episoade însemnate ale
acestei mari lupte universale.Ungaria nu se poate substrahe dela
regulă; campania electorală dela noi încă
reoglindează o parte din lupta universală,
din evoluțiunea mare, prin care trece neam
omeneș. Ba am pute zice, că la
noi se reoglindează în mic mai multe cu-
rente decât în alte țări. În Ungaria
lupta pentru ideea națională e mai
vie ca ori-când, mai agitată decât ori-
unde. Ear' celelalte curente mari, uni-
versale încă se resimt puternic și la noi.
Lupta ideală a creștinismului în contra
păgânismului modern, în contra materia-
lismului ce de atâtea timp ține înlănțuite
popoarele, e tocmai în pregătire... Stă-
rile sociale la noi sânt și ele așa de rele,
încât se formeze un bun teren pentru so-
cialism; numai cât țeranul din Ungaria
nu e tocmai conștiu de starea sa cea rea...Mai adauge apoi că luptele acestor
trei mari curente, lupta în giurul ideii
naționale, a creștinismului și socialismului
la noi Români se contopesc într'una sin-
gură: în lupta națională, un fapt de alt-
cum care se găsește la toate popoa-
rele nemaghiare din patrie.Mai adauge apoi că șovinismul ma-
ghiare de rasă, care a apucat la domnie
în această țeară, a provocat și provoacă
neconștit pe toate popoarele nemaghiare.
ațtând ura de rasă, aprinzând lupte na-
ționale, religioase și sociale; mai adauge
brutalitatea regimului, și falsitățile siste-
mului, poreclit „liberal” și vei afla, că
nicăiri în campaniile electorale nu se
oglindează mai bine și viu lupta mare
universală, ca și în Ungaria, unde atâtea
popoare, atâtea confesiuni și atâtea sis-
teme își dau în capete.

Când astfel campania electorală din Ungaria este un episod în marea luptă universală, care luptă ne interesează și trebuie să ne intereseze și pe noi Români, ca oameni, ca Români, trebuie să ne intereseze și înșiși campania, ce se pregătește acum în țară.

Ea ne și interesează, pentru-că și noi suntem cetățenii acestei patrii, și noi suntem cetățenii cu drept de vot electoral, ear' lupta înșiși se face aci în giurul acestui cardinal drept cetățenesc, de care noi nu am abzis și nu vom abzie nici-o dată.

Ori-cât de brutală, ori-cât de desigurată, de neegală, de imposibilă este această luptă în Ungaria; — ori-cât de furioasă și barbară se prevede a fi ea mai ales acum în zilele proxime, — ea este totuși și rămâne o luptă pentru drept, o luptă în giurul dreptului electoral, care este cel mai frumos drept cetățenesc, și de aceea ne privește și pe noi.

Eată de ce acum, când deodată camera deputaților s'a dizolvat și s'au scris noua alegeri, acum, când toată țara s'a pus în mișcare, aflăm de foarte firești întrebările ce se fac printre noi Români, în toate părțile, în presă și în convorbiri, că ce facem noi? Oare să nu ne mișcăm și noi? Oare să nu facem și noi ceva?

Sunt firești și legitime aceste, aproape instinctive, întrebări, și ele dovedesc mai mult ca ori-și-ce, că și pe noi ne privește, și pe noi ne interesează alegerile dietale, deci și proximele alegeri.

Ca-și-când legea fizică despre undulațiuni s'ar aplica și pe acest teren, re-simțim și noi mișcarea mai vie ce s'a pornit în țara întreagă, ne mișcăm și noi în suflet, circulează și în noi un sânge mai ferbinte; și în mințile noastre se face o funcțiune mai accelerată, și inimile noastre vibrează mai viu, reîmprospătând toate dorurile și durerile, toate aspirațiunile și suferințele, care sunt partea sufletului românesc în aceste timpuri grele.

Da, resimțim aceste mișcări pornite pentru ținte mari, — și de aceea micile miseriei se uită, patimile mici se mai mulțimesc, și un aer mai curat se strecoară peste opinia publică.

Noi suntem conștii de aceasta; sunt și mai mult conștii de sigur aceia, cari competenți și chemați sunt a da în atari momente signalul și cuvântul de ordine.

Să ne ridicăm deci din amorteala și disugustul, care atâta timp ne-a ținut în domnia sarcinilor, să facem loc ear' gândurilor mari în mintea noastră, ear' inima să ni-o lăsam sentimentelor mai înalte, căci zilele mari au să urmeze.

Presă despre înalta vizită în România.

„Münchener Neueste Nachrichten“.

Acest ziar de mare greutate politică, publică sub titlul „Zile împărătești la Dunărea-de-jos“ următorul interesant articol, scris de corespondentul său special, și datat din Sinaia.

„Nimic mai melancolic — zice corespondentul — decât o sărbătoare stricată. Favorizat de cel mai frumos timp, am făcut Vineri călătoria pe Dunăre dela Belgrad la Orșova. Priveliștea acestui orașel, așezat într-o căldare încingurată de munți plini de farmec, și pompos împodobit cu steaguri, apoi convenirea cu oameni veseli și în dispoziție plină de așteptare, a provocat și în corespondentul d-voastre o oarecare iritațiune plăcută, deși astfel de aranjări nu-l sânt nouă și necunoscute. Un aer de noapte, prea din cale afară moale și plăcut, prevestea la razele lunii blânde timpul cel mai dragălaș, pentru Sâmbătă, ziua sosirii Împăratului. Speranța ne-a înșelat însă cu desăvârșire. Dela amezzi începând, ploaia cădea tot mai bine; oamenii de oraș se ascundeau mereu prin birturi, ear' cei dela sate își aruncau mantalele grele peste hainele colorate, și căutau pe sub arbori loc de adăpost. Întrarea Împăratului a fost plouată în mod perfect. Pe linia lungă dela gară până la cuarțitul său în oraș, Împăratul nu a văzut oameni, ear' iluminarea orașului, care a fost atât de admirabilă, cum numai s'a putut — a fost lipsită de privitori. Supărați și indispuși ne-am culcat, căci proverbialul timp frumos de care se bucură Împăratul Francisc Iosif totdeauna când călătorește, de astă-dată ne-a făcut de rușine. Însă totuși nu de tot. Duminecă dimineața cerul era albastru și fără nori, ear' sosirea Regilor din România și Serbia a pus numeroși oameni earăși pe picioare. Sărbările au decurs, după-cum v'am raportat, întocmai conform progra-

mului; trecerea flotei festive prin canal, precum și reînnoirea ei în susul apei, a decurs în modul cel mai splendid și grandios. Malul sârbesc, mai mult, însă malul românesc, a fost împodobit cu o alee de stilpi înfrumșeți cu steaguri. Românii au adus și o mică armată compusă din toate armele, cu care se putea câștiga o luptă respectabilă. Armata era înșirată pe malul Dunării, artileria pe coaste, ear' pe Dunăre era flota română, șese corăbii de război și cinci de comerț, care ne-au surprins cu un salut puternic, imediat înainte de intrarea noastră în canal; cu un cuvânt toate au succed bine, dar adevărata dispoziție festivă lipsa, cel puțin la privitori și la popor. Monarhii și suita lor s'au dus după terminarea percurgerii canalului în trăsura la gară, ca cu trenul ce-l aștepta aci să plece la Baile-Herculane, unde Împăratul a dat un prânz de gală. Seara au venit apoi îndărăt cu trăsura. Regele Serbiei a plecat cu vaporul la „Belgrad“ către casă, Regele României a călătorit cu trenul sau regal la Craiova, unde a așteptat Luni sosirea Împăratului Francisc Iosif I., care s'a dus pe vaporul „Francisc Iosif“ de pe Dunăre să se culce.

Nu atât separarea aceasta a Monarhului de popor, cât mai mult caracterul măiestrit sau mai bine zis, silit maghiar, care s'a dat acestei sărbări oficiale, pe când populațiunea pe aici este exclusiv germană și română, ear' dintre oaspeții străini cel puțin 3/4 au fost Nemți, Români și Serbi, a dat nutriment unei indispoziții, care nu a fost micșorată nici de convingerea, general exprimată, că sălbărea dela Porțile-de-fer, înșirată ca un număr nou, și nimic alta decât numai ca număr milienar al fatalelor sărbări millenare, arăugate pentru renoaie, — are valoarea unui op, care dacă ar fi reușit, ar fi însemnat mai mult decât tot ceea-ce maghiarismul a prestat în mii de ani petrecută în Europa, — dar' durere, nu a reușit.

Facultatea prestării la Maghiari e în raport invers cu mania lor de a se lăuda.

Millenul a produs și el ceva bun, într-cât adecă a făcut evident Maghiarilor, cum sânt ei de urgiști din partea tuturor popoarelor civilizate pentru brutalitatea ce o eacercită față de cei mai buni cetățeni ai lor, și li-a arătat cât de ridicole se fac cu mania lor de a se lăuda.

Acei Maghiari, cari până acum nu au fost în clar cu lucrul acesta, au putut să se convingă în Orșova. Călătorii, cari în societatea corespondentului d-voastre au plecat în noaptea spre Luni dela Orșova la București, au fost surprinși la stațiunea Verciorova, cât de galant se înfățișează spiritul poporului românesc, față de păgirea brutală a maghiarismului. Toată ura îndreptățită a Românilor față de asupritorii maghiari și împilatorii confrăților lor de peste hotar, nu i-a putut îndupleca să nu primească pe Împăratul Francisc Iosif și ca Rege al Ungariei. La toate gările, pe toate zidurile, pe lângă steagurile române, se mai aflau nu numai cele austriace, ci și cele ungurești, pe când Maghiarii delăturând consecut colorile austriace, chiar și când Francisc Iosif se afla în țara lor, deneagă acestui domnitor și țerilor sale, curtoasia, care ar trebui să o manifesteze chiar și față de Șachul Persiei.

Care va se zică, că Românii știu ce preținde curtoasia și binacovoință în coatințere cu popoarele, până-când Maghiarii își permit toate neconvinițele față de Împăratul și statul austriac, numai pentru-că Împăratul austriac e și Regele lor, a cărui bunătate prea mare îi face atât de îndrăzneți. Acesta este cavalerismul Maghiarilor din zilele noastre.

Împăratul Francisc Iosif a fost primit în România în mod atât de splendid și amical, cum nu se poate închipui.

Toate orașele și satele din țară au fost prea frumos și cu gust împodobite. Teranii cari nu puteau merge la oraș, au stat ore întregi de-alungul căilor ferate, pe câmpul liber, numai ca să vadă cum trece trenul regal; coliba simplă a ciobanului lucă era împodobită cu verdeață și cu hainele de sărbătoare ale proprietarului. Bucuria populațiunii s'a manifestat pretutindena în mod ingenios și plin de emoțiuni. Pe la unele gări erau așezate toate portretele membrilor familiei regale, câte le-a avut poporul, și erau încingurate de cununii de verdeață și de flori. Portretele Regelui și Reginei se puteau vedea în câte cinci, une-ori și mai multe exemplare. Elevii școalelor, înșirați pe câmpul liber, cântau imnul austriac cu text românesc. Splendidi însă, și în toată privința regală a fost intrarea Împăratului în București. Berlinul și Viena nu au des-voltat la asemenea ocașuni mai mare pompă. Soveranii români, altcum atât de modesti în gospodăria Curții, au gătit ilustrului și stimatului oaspe o primire care a fost covârșitoare.

Sala de primire la gara de Nord (în stil Rococo) a fost atât de artificial și cu gust

înfrumșețată, încât te dureau inima când gândeai că frumșețea aceasta nu are durată mai lungă de o zi. Mult mai însemnată însă decât toate arcurile de triumf, stilpi frumos decorați, mare de steaguri, iluminatie în care era scaldată capitala, — a fost însuflețirea populațiunii întregi, care, era pătunsă de însemnătatea evenimentului acestei vizite a marelui Monarch. Se vedea pe fața acestui popor, mulțumita cu care a primit pe Împăratul Francisc Iosif, dar' totodată și mândria, că Regele, după o muncă neobosită și plină de greutate de 30 de ani, a ridicat țara la înălțime egală cu monarhiile cele mai vechi și mai superbe.

Revista trupelor la Cotroceni, a fost în totalitatea sa atât de splendidă, ca una de pe „Schmelz“, — ținută și prestația trupelor atât de perfectă ca la Berlin. Numeroși oameni de specialitate și laici din Germania, cari erau prezenți, au fost cuprinși de un entuziasm rar. Îndesebi artileria, această armă specială a Regelui Carol, și obiectul deosebitei sale munci și îngrijiri, a arătat un material în cai, cum nu-l poate arăta nici o artilerie pe lume, inclusive cea germană și franceză.

Dacă România, cu o populațiune de șese milioane, spesează pentru armată la an 43 milioane franci spese ordinare, și 24 milioane spese extraordinare, — poate se aibă cel puțin conștiință curată, că banii se folosesc în mod rațional, căci România, e în stare astăzi a duce în luptă 300.000 de soldați bine aduștați, cari în ori-ce războiu european pot să decidă lupta.

Amănuntele acestei splendide scenarii militare, privită cu mare atențiune din partea celor mai înalți militari de specialitate din Austro-Ungaria, — nu pot avé loc în acest articol. Regina a luat parte la revista în trăsura deschisă, ear' Principea a făcut parte din suita militară a Împăratului — călare. Apariția ei a dat priveliștei o frumșeță deosebită. Ieri-seară au plecat Soveranii cu oaspeții în tren special la Sinaia, unde se afla castelul Peleş, cunoscut acum tuturor turiștilor din lume, ca locuința de vară a Regelui Carol.

Fantasia Reginei a lucrat aci săptămâni întregi, ca acestei localități plină de frumșeți naturale să i-se dea un farmec deosebit, — astfel, că noi, când ne-am dat jos din tren, credeam că ne aflăm într-o lume de povești. De ani de zile Împăratul Francisc Iosif nu a fost atât de bine dispus, ca în zilele petrecute la Curtea Regelui Carol.

O nouă biruință economică.

— Corespondență particulară. —

Blaj, 5 Oct. n. 1896.

S'a dovedit, că singurul teren pe care ne mai putem mișca liberi noi Români în țara aceasta, este terenul economic.

Spre a se scăpa de stăpânirea comercială străină, s'a înființat aci în Blaj, înainte cu 4 ani cea dintâi Reuniune de consum. Exemplul Blăjenilor l-au urmat Românii din Faget și cei din Sibiu. Cât de grele sânt lucrările începutului, pot să le spună numai întemeietorii acestor reuniuni. Căci nu numai cu străinii trebuie să porți lupta, ci — durere — tare de multe-ori cu cei de un sânge cu tine. Și chiar lupta aceasta cu conaționalii tăi e mai grea.

Unde mai punem, că plasarea de capitală în astfel de întreprinderi, nu se face decât cu foarte mare anevoință și greutate. Com-ranții străini, pot să-și facă și câștiguri frauduloase, o reuniune condusă însă de oameni cinstiți, care lucră cu cărțile deschise, nu poate face nici-o dată lucrul acesta.

Și chiar lipsa asta, a făcut de bravi Sibieni, special conducătorii „Albinei“, au luat în mână lor înființarea societății comerciale „Concordia“, în locul Reuniunii care a trebuit să lăcuiască.

Noi, gândesc, că încă vom face așa. Proxima adunare generală a Reuniunii noastre va limita numărul acțiunilor și va transforma „Reuniunea de consum“ în societate de acțiuni. Și până atunci, ca și un fel de îmbărbătare, actualii conducători ai Reuniunii de consum, au hotărât să închirieze pe o perioadă de 6 ani, cel mai elegant hotel de aci, cunoscut sub numele de: „Univers“.

Inaugurarea hotelului pus sub grija unui bărbat cinstit, Vasile Berean, s'a făcut în seara de 1 Octombrie n. În fața unei adunări numeroase constatătoare mai ales din acționarii Reuniunii, dl Dr. Aug. Bunea a ținut o scurtă, dar' frumoasă vorbire inaugurală. D sa a recomandat publicului noul ram de întreprindere al Reuniunii de consum și a dat expresiune speranței, că cu toții vom ști să apreciam după merit motivele, cari au îndemnat direcțiunea Reuniunii să facă pașul acesta poate prea cutesat.

Puținele zile, cari au trecut însă dela deschiderea hotelului, ne fac să felițăm bunul gând al conducătorilor consumului.

Va recunoaște ori-cine, că existența unui hotel bun și bine manipulat în Blaj, e de prima necesitate. Mulțimea străinilor, cari se învîrt în decursul anului pe aci, poftesc să aibă un loc acomodat, unde să se încuierizeze. Se poate, că cei-ce-au condus până acum hotelul acesta n'au pus chiar destul pond pe însemnătatea lui, avem însă deplina încredere, că cei-ce-l conduc azi, știu să aprecieze după-cum se cuvine însemnătatea lui. Și chiar de aceea numai „biruință“ se poate numi închirierea hotelului, și o biruință cu atât mai mare, cu cât mai conștiințioasă va fi conducerea lui.

Începutul se face, să sperăm la bune rezultate.

Procesul Româncelor din Boița.

— Raport special. —

Acusatele și acusatorul.

Ieri, în 6 Octombrie, au stat pe banca acusaților, în fața curții cu jurați, șapte Române frumoase din Boița. Deși în fond sentimentele naționale este motivul, că bravele noastre surori au făcut cunoștiință cu jurații „cavalieri“ din Cluj, totuși de astă-dată nu procurorul de stat, ci bietul Soldja Miklós, învătător în Boița este provocatorul, el, nefericitul, cere dela jurați din Cluj repararea onoarei sale, atinsă prin articolul subscris de acuate și publicat în nr. 115 al „Tribunei“ ex 1894. Da, Soldja este foarte mândrit, căci — după-cum spune însuși — nu numai că damele noastre și poporul de acasă l-au numit: nemernic, trădător, luda, reptilă, etc., ci onoarea scumpă a d sale a fost nefericită și prin câteva probe sunătoare, ce din când în când i-le aplica câte un voinic din sat. Eu ti cred pe cuvânt domnului dascăl. N'am motiv să dubitez că „nemernic“, „trădător și luda“, sau brațele vinjoase aplicate pe față ar fi prea plăcute; nu dubitez nici într-o aceea, că ura și mânia mândră a consătenilor sei ti causează durere, oare neliniște și „frichi“ în oase. Aceea am observat îndată pe ochii mici și timizi, cu cari ca un fel de dihor se uita pe furis când într-o parte, când într'alta, mai și la noi „riporterii“, cari am avut fericirea a fi chiar la spațiile persoanei d-sale. Adevărat, că noi încă eram băieții naibii! Din când în când ne slobozăm și noi cu câte un „suris“, ba era chiar hohot, și unii îl mai expedau și pe la balamuc sau temniță. Ce o fi gândit bietul om! Se vede, că renumele, tribunalului și a juraților de aici a ajuns și la urechia sa, și așa s'o fi gândit să facă și el ca procurorii, să invoace „Liga“ și „revoluțiile“ și alte bazononii și partia este câștigată, fără a se gândi că aici e vorba de cinstea și purtarea sa, nu de „mama-liga“.

Și n'a băgat de seamă omul nostru că frasele peride din actul de a usă confirmă din cuvânt în cuvânt aceea ce Românele acuate susțin și i' aruncă în față. Dar' din actul de acuată nici un singur cuvânt nu a putut dovedi, ceea-ce și presidentul tribunalului a constatat; mai mult încă, văzând Soldja minciuna și noroiul în care s'a înfundat, n'a mai avut curagiu să susțină și la pertractare aceea-ce prin peana lui Szántó Sándor a aflat cu cale a le minți în actul de acuată, și a recunoscut în fața tuturor, că la maiat nici o demonstrație nu avea să se facă în contra statului și el a lipsit din simplul motiv că era bolnav. Vă arăt aci câteva pasage din actul de acuată:

„În urma agitațiunii Ligii culturale din România, planul despre desbinarea, dărburirea patriei noastre maghiare într'atâtă s'a copt, încât acela deja n'a mai lucrat în secret, ci pe față“.

„Această activitate a sa s'a arătat în petițiunea numită Memorandum și asteruută înaintea M. S. imperiale și regale“.

„Sub influența acestui Memorand mulțimea neștiutoare a fost sedusă, și când tribunalul a pedepsit aspru pe redactorii Memorandumului, mulțimea era deja aproape gata să izbucnească în revoltă, să calce în picioare legea, să fure avere“.

„În această stare a spiritelor, nici societatea românească n'a putut rămâne mai pe jos și după-ce eu n'am ținut cu ei și după-ce n'am aprobat procedura lor și după-ce am declarat, că rămân supus credincios al țerii noastre, m'au făcut pe mine dușmanul meu și n'au încetat să folosească ori-ce mijloc, ca să-mi persecute persoana mea și să mă nimicească“.

„Eu le-am stat în drum, planurile lor le-am spus pe față înaintea autorităților, uneltirile lor le-am descoperit“.

„Această mi-e datorința patriotică (!!)“. Sper, că acum cunoașteți perfect pasărea. Și aci a arătat foarte corect avocatul Dr. Ilea, cum acusatorul pentru a câștiga jurații maghiari, aruncă calumniile cele mai grosolané la adresa Românilor; el susține în actul de acuată o grămadă de crime pe contul Românilor, dar' nu numai că nu le dovedește, ci nici nu îndrăznește să le mai pomenească.

Posiția „patrioticului“ învătător a fost în sensul strict al cuvântului de compătimit. Femeile noastre îl rușinează înaintea tribunalului și a întregului public prin pășirea lor nobilă și hotărâtă și prin acusele ce aruncă în fața lui cu francheță.

Acusatele sânt acusatoarele, și el sdorbit retirează cu timiditate. Între două scaune a rămas pe jos. Îmi făcea impresiă că atât tribunalul cât și jurații priviau cu dispreț la întreaga înută a „patriotului“. Trebuie să constatez, că bar. Szentkereszti nu numai în cultură, dar' și în conducerea imparțială stă ceva mai sus ca alți presideții de tribunale. De multe-ori a îndrumat la ordine pe dascăl pentru vorbele lui fără rost, odată chiar l-a amenințat cu detragerea cuvântului. Prin câteva întrebări presidentul flutia să afle, dacă nu sânt alții autorii articolului, și dacă nu erau de fapt „demonstrațiuni“ la maiat. Din toate acestea însă nici urmă n'a aflat.

Ce să zic de Românele noastre? Că erau frumoase și d'gute, că mânuțele lor erau mici și albe, ca-și-când ar fi cultivate cu atâta îngrijire? Ca-și-pășitul lor, vorba, ochii și gesturile lor liniștite, tradau o blândă nobilă, tradau cultură adevărată înăscută cu putere în firea gîntei latine? O, multe, multe bune pot să spun despre aceste mândre acuate, a căror prezență pe băncile tribunalului ni-a ridicat mândria națională și ni-a făcut atâta onoare înaintea străinilor. Chiar după mărturisirea străinilor, siguranța și eleganța cu care se purtau, erau adevărat aristocratice. Și să nu fim fost de mii de ori mai mândri, că ne putem numi Români?

Doamnele Istrate și Necșa erau cele mai curajoase, ceea-ce se vede și din verdictul juraților. Doamna Istrate spunea cu multă vervă înaintea tuturor, că i-e rușine că trebuie să steie în față cu un „mășav“. Ear' Maria Necșa, când vedea că vor să o încerce cu întrebări fără rost, nu arare-ori suridea cu blândă și nu da răspuns. Auziam chiar, că din acest motiv ar fi abzis cu „cavalerismul“ față de dînsa. Celelalte au avut puțin parte la redactarea articolului, dînsule l-au subscris numai. Înainte de a trece la decursul pertractării, pentru a satisface curiositatea publicului amintesc, că juriul a declarat de vinovate pe Ana Istrate n. Constantinescu și Maria Necșa. În urma acestora tribunalul aduce la orele 4 1/4 următoarea sentență:

Ana Istrate, pentru calumnie și vătămare de onoare: 2 săptămâni temniță și 80 fl. amendă.

Maria Necșa, pentru calumnie și vătămare 150 fl. amendă, precum și ambele la suportarea speșelor de 101 fl.

(Va urma).

CORESPONDENȚA

„TRIBUNEI“.

Banat-Comloș, 30 Sept. n.

Adunarea reuniunii cercuale a învătătorilor.

La artilcul din nr. 198 al „Tribunei“, în cauza dizolvării reuniunii cercuale a tractului B. Comloș, mă simt îndemnat a face următoarele reflexiuni, cari vă rog, pentru clarifierea lucrului, a le publica.

Di corespondent face grele învinuiri protopopului cercual, că în mod arbitrar și fără motive serioase ar fi dizolvat adunarea învătătoarească a reuniunii tractuale, întrunită la 6/18 August a. c. în B. Comloș, deși propunerile diui inv. I. Vuia, cari au dat ansă la dizolvare, ar fi fost motivate și primite de întreaga reuniune pe lângă toată opunerea nemotivată a presidentului și deși „nici un membru n'a pășit în mod neiertat“.

Să analizăm dară puțin propunerile, apoi opunerea presidială și în fine procedura reuniunii, ca așa să putem vedea adevăratele cauze ale dizolvării!

În sinodul protopopesc al tractului B. Comloș din anul curent, la cetirea raportului școlar, părintele Domșa aduce înaintea casurii regretabile dela Valcaniu, unde învătătorii au intervenit la înaltul ministru pentru neprimirea regulată a salarelor; ear' noi ceilalți aveam cunoștiință din fond sigur și despre alți învătători din tractul B. Comloșului, cari așteptau numai o ocașiune binevită, ca să treacă la școale străine, ceea-ce — durere — în scurt timp s'a și întâmplat cu învătătorul Roman din Toracul-mic și învătătoarea Lepeșan din Igriz, cari au trecut la școale comunale. Astfel părintele Domșa basat pe casurile concrete, la cari se provocase, și condus de intențiuni curate, face în sinod următoarea propunere: „De oare-ce s'a ventilat și în publicitate, că în tractul nostru sânt „unzi învătători“, cărora le place a se înstrăina atât de preoți cât și de autorităților lor, și cochetăză mai bucuros cu dirigătorile neocompetente școalelor noastre, propun: On. sinod protopopesc enuncie, ca conclud, că regretă „astfel de excepțiuni“ ivite între învătătorii tractului și roagă pe prea onor. domn protopresbiter lă le țină în evidență, ear' pe

Pentru redacție și editură responsabil: Andreiu Balteș.
Proprietar: Pentru „Tipografia”, societate pe
acțiuni: V. H. Dressnandt.

"LUGOȘANA"

Institut de credit și de economii, ca societate pe acțiuni în Lugos.

Primește depuneri spre fructificare
sub următoarele condiții:

- a) Depuneri cu anunt de 30 zile cu 5%;
- b) " " " " 60 " " 5 1/2 %;
- c) " " " " făcute de biserici, școli, corporații culturale, ori cu scop de binefacere cu 6%.

Darea de venit după interese o solveste institutul separat.
După starea cassei depuneri până la 500 fl. v. a. se restituiesc îndată la prezentarea libelului fără abziere.

Depuneri se pot face și ridica și prin poștă.

[1947] 28—

Direcțiunea.

"Tipografia", soc. pe acțiuni, Sibiu.

Au eșit de sub tipar și se află de vânzare:

Chestiunea

Română

în Roma.

Conferența

domnului

Roberto Fava.

Prețul numai 20 cr.

"Tipografia", soc. pe acțiuni, Sibiu.

A eșit de sub tipar:

Însoțirile de credit

împreunate cu

Însoțiri de consum, de vânzare, de vânzări, de lap-tări etc. și instrucțiunile trebuincioase.

Îndreptare practică

pentru

Înființarea și conducerea de astfel de însoțiri

de

F. W. RAIFFEISEN.

Edițiunea a V-a.

Traducere autorizată de

Dr. Aurel Brote,

Directorul băncii gen. de asigurare m. "Transilvania"

EDITURA

"Reuniunii rom. de agricultură din comitatul Sibului".
(280 pagini mari).

Cartea costă 80 cr. (cu porto postal 90 cr.,
recomandată 1 fl.) și se poate cumpăra dela

"Tipografia",

soc. pe acțiuni în Sibiu.

La "Tipografia", societate pe acțiuni în Sibiu se află de vânzare:

TABLOUL

DOMNULUI

Dr. IOAN RAȚIU

compus din 2 fotografii: una în
costum național la 1859 și a
doua după ultima fotografie.

Mărimea întregului tablou este de 30 cm. lung. și 24 cm. lăț.

Prețul numai 25 cr. plus 2 cr. porto.

La "Tipografia", societate pe acțiuni în Sibiu se află de vânzare opul premiat și publicat de

"Asociațiunea transilvăneană pentru literatura română și cultura poporului român"

POVEȘTI DIN POPOR

adunate de

Ioan Pop-Retegeanul.

Acest op, care se extinde pe 216 pagini, cuprinzând cele mai frumoase povești și la urmă o însemnare a provincialismelor, costă numai 50 cr. plus 10 cr. porto.

"Biblioteca pentru toți"

sub direcția domnului Dumitru Stăncescu.

- Nr. 1. Andersen, Povești alese.
2. S. Fl. Marian, Păstrele noastre.
3. Mihail Zamfirescu, Cântec și plângeri, I.
- 4-5. Herbert Spencer, Despre educație.
6. A. Vlașcă, Icoane sters.
7. Carmen Sylva, De prin veacuri, I.
8. Michelet, România, Roma, Pisa, etc.
9. Leo Bachelin, Castelul Peleş.
10. T. Maiorescu, Novele și schițe.
11. André Theuriot, Din tinerețe, etc., novele.
12. M. Demetrescu, Novele.
13. Dutiliu Zamfirescu, Novele romane.
14. Wilkins, Antichitatea romană.
15. Gr. M. Alexandrescu, Proză și poezii.
16. Anton Pann, Povestea vorbii, I.
17. Doamna Colomb, Istoria.
18. Dumitru Teleor, Schițe umoristice.
19. Alfred de Musset, La ce viseză fetele.
20. Bolintineanu D., Legende istorice.
21. Genevraye, Ombra, roman.
22. Maistre Xavier, Călătoria împreg. odăii mele.
23. Popov-Bănăteanu, Din viața meseriașilor.
24. Anton Pann, Povestea vorbii, II.
25. Biografiile oamenilor celebri.
26. Mahaffy, Antichitatea greacă.
27. Creangă, Opere complete.
- 28.
- 29.
- 30.
- 31.
- 32.
- 33.
34. Ionescu-Gion, Istorie.
35. Dumitru Stăncescu, La gura sobei.
36. Povești de Crăciun.
37. Radu D. Rosetti, Proză și epigrame.
38. Goethe, Werther, roman.
39. Anton Pann, Povestea vorbii, III. (ultim).
40. Carmen Sylva, De prin veacuri, II. (ultim).
41. Huxley, Noțiuni asupra științelor.
42. Depăreașanu, Doruri și amori, I.

- Nr. 43. Adamescu, Modele de discursuri române.
44. Depăreașanu, Doruri și amori, II. (ultim).
45. Dr. Urechia, Dugmanii nostri.
46. M. Zamfirescu, Cântec și plângeri, II. (ult.).
47. Adamescu, Modele de discursuri străine.
- 48.
49. Pecaut și Baudé, Convorbiri despre artă, I.
50. A. Vlașcă, Din goana vieții, I.
51. François Copée, Prietene, roman.
52. Wildenbruch, Doi Trandafiri.
53. Bourde, Patriotul.
54. Radu D. Rosetti, Din inimă.
55. Pecaut și Baudé, Convorbiri despre artă, II. (ult.).
56. A. Vlașcă, Din goana vieții, II.
57. Caragiale, Schițe ușoare.
58. A. Vlașcă, Din goana vieții, III. (ultim).
59. Abatele Prevost, Manon Lescaut, roman, I.
60. D. R. Rosetti (Max), Trovatorul Bucureștilui.
61. Tennyson, Enoch Arden, poemă.
62. D. C. Ollanescu (Ascanio), Satire.
63. Costin, Spre primăvară.
64. Prevost, Manon Lescaut, vol. II.
65. Minunile universului, vol. I.
66. Minunile universului, vol. II. (ultim).
- 67.
- 68.
- 69.
70. P. Dulfu, Legenda Țiganilor.
71. Const. Stăncescu, Ce este frumusețea.
72. Buzoianu, Egiptul.
- 73-74. A. Vlașcă, Dan, partea I.
75. A. Sihleanu, Armonii lumii.
- 76-77. A. Vlașcă, Dan, partea II. și ultima.
78. Augier & Sandeau, Ginerile lui Poirier.
79. A. Pann, Nastratin Hlogu.
- 80.
- 81.
- 82.
- 83.
- 84.

Cele mai multe din aceste volume sunt frumos ilustrate și cuprind portretele autorilor lor, și va costa un nr. 16 cr.

De vânzare la

Librăria "TIPOGRAFIA", societate pe acțiuni în Sibiu.

Diplomă de onoare.

"Tipografia", soc. pe acțiuni, Sibiu.

Diplomă de onoare.

Se recomandă a executa următoarele:

OPURI și BROȘURI

Placate

BILETE DE LOGODNĂ ȘI DE CUNUNIE

Carte și epistole

Circulare și preț-curenturi

Note

Mare deposit
de cuverte, cerneală, recușite de scris,
ceară de pecetluit etc.

Comande din afară
se efectuează repede.

Bilete de vizită
după plac și cerere

Mare deposit
de hârtie de scris și concept, precum și hârtie fină
de epistole
cu picuri în casete.

EDITURA "TRIBUNEI" ȘI A "FOII POPORULUI".

Diferite cărți științifice și literare
Elegant legate sau broșurate.

Biblioteca populară a "Tribunei"

Dicționar
român-german și german-român.

Prețuri foarte moderate.

Strada Poplăcii Nr. 15.

Librărie românească în Sibiu

Strada Poplăcii Nr. 15.